

تعیین فراوانی آسیب های فیزیکی ناشی از آموزش رزمی و شناسایی عوامل خطر ایجاد

کننده آن

دکتر مرتضی جان نثاری - جراح ارتوپدی

بیمارستان بقیه الله (عج) بخش ارتوپدی

سابقه و هدف

مراجعات درمانی و آسیبهای فیزیکی در طی دوره های آموزش نظامی مهمترین مسئله سلامت در پادگانهای نظامی می باشد. آسیب های فیزیکی علاوه بر تحمیل هزینه های فراوان ارائه خدمات درمانی و بستری نقش اساسی را در از کار افتادگی نیروهای نظامی در طی دوره های آموزشی ایفا می نماید لذا بررسی دقیق آن، تعیین و کنترل عوامل خطر در گروه های پر خطر از نظر آسیب فیزیکی، از مسائل مهمی است که در بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است. هدف این مطالعه بررسی فراوانی و عوامل مرتبط با آسیبهای فیزیکی در طی دوره های آموزش نظامی در ایران می باشد.

روش کار

نتایج در مجموع تعداد ۲۲۰۳ نفر نیروی نظامی تحت دوره آموزش مورد بررسی قرار گرفت. متوسط سنی افراد ۱۱/۲ + ۲۰/۸ سال بود و ۲۱۱۶ نفر (۹۶/۹٪) مجرد بودند. نتایج این مطالعه نشان داد که در طی دوره آموزشی تعداد ۱۱۴۶ نفر (۵۲/۶٪) به مرکز درمانی پادگان خود مراجعه کرده بودند که از این تعداد ۸۲۱ نفر (۷۱/۶٪) مراجعه شان بدلیل آسیب های فیزیکی با درجات شدت مختلف بود.

در مجموع افراد نظامی مورد بررسی، ۶۰ نفر (۲/۷٪) دچار آسیب فیزیکی جدی قابل ارجاع به بیمارستان شده بودند. فراوانی کف پای صاف (۷/۹٪)، انحراف محور زانو (۴۰/۱۹٪)، شلی وتر عضلاتی (۱۸/۵٪)، بهترین دید اصلاح شده چشم چپ و راست به ترتیب (۷۸٪ و ۸۲/۳٪) و سابقه جراحی (۱۴/۲٪) بود. با این وجود ارتباط متغیرهای زمینه ای و اوامر خطر مورد بررسی در این مطالعه با ایجاد آسیبهای فیزیکی در طی دوره آموزشی از لحاظ آماری معنی دار نبود.